

TIEN VARRELTA.

Ylisihteerin matkat. Syyskuun kuluessa vierailee Suomen T. S:n ylisihteeriksi Pekka Ervast muutamissa Itä-Suomen kaupungeissa pitäen julkisia luentoja ja puheita loosheissa. Kauan onkin maaseudulla kaivattu häntä kuulla, eikä syyttä, sen tiedämme me, jotka hänen esitelmässään olemme elämämme ylevimmät hetket kokeneet. Jospa riittäisi voimia sillä, joka on ollut maamme teosofisen liikkeen henkisenä herättäjänä.

Syysneijämes. Nyt alkaa se aika, jonka astrologisten ennustusten mukaan pitäisi olla kaikkein kriittisin tänä vuonna (Katso Tietäjä 1909 siv. 403). Teosofi, joka tietää, että sisäinen maailma on tärkein todellisuus, ei anna „suuren harhan ärjyvän äänen“ sielunsa tasapainoa häiritä. Hän arvelee niinkuin vanha kalevalainen: „ei nyt meitä syyttä syödä, ei luvatta suuren luojan“. Jos on tauti tullaksensa, niin tulkoon, eihän se iäksi liene, kerran siitä toipuu niin kansa kuin yksilökin.

Uusia kirjoja. Paitsi omia kirjojamme, joista *Toimittajalta* saadaan tietää, on meille ilmoitettavaksi lähetetty kappale tri Edmond Dupoy'n oivallista teosta *Salatut tieteet*, josta Yrjö Weilin on kustantanut kolmannen painoksen. Kumma, etteivät suuret kustannusliikkeemme huomaa, kuinka hyvä menekki juuri tämänlaatuilla kirjoilla olisi maassamme.

Väinämöisen kirjakauppa Tampereella on taas julkaissut kaksi kirjasta rokotusta vastaan, „Mitä tuhoa rokotus saa aikaan“ ja „Lääkeopillinen väittely rokotuksesta“. Onhan ihmeellistä, että todella on luultu luonnonjärjestyksen vaativan näin raakoja ja peräti epäinhimillisiä keinoja jonkin taudin torjumiseksi eikä ole etsitty puhtaampia ja järjestisempiä suojelukeinoja. Rokotus on tullut pyhäksi velvollisuudeksi, sen täyttäminen merkitään papinkirjaan „hyvämaineisuuden“ rinnalle. Rokotus on uudemman seerum-terapian päätuki, se on muka todistanut oikeaksi tuon (mielettömän) teorian, että ihmisruumista tulee täyttää kaikenlaisilla myrkyillä, jotta se tottumuksen kautta oppisi niitä sietämään.

Looshien toiminta. *Kalevala* Helsingissä aloitti toimintansa t. k. 5 p:nä, jolloin puheenjohtaja J. Leino lupasi suomentaa ja looshiin kokouksissa lukea ääneen tri R. Steinerin kirjaa „Kuinka on saavutettava tietoisuus korkeammista maailmoista“. Samalla päättivät looshiin jäsenet omalla kustannuksellaan jättää V. Palomaan suomennettavaksi jonkun Steinerin esitelmän ja sitten lahjottaa valmis käsikirjotus Teosofiselle Kirjakaupalle, jotta tämä tilaisuuden tullessa sen julkaisisi.

Kalervo Oulunkylässä päätti kokouksessaan t. k. 8 p:nä uskollisesti jatkaa Teosofian Avaimen lukemista luku luvulta, vaikka kyllä ääniä kuului, että olisi heittädyttävä Salaisen Opin syvänteitä mittailemaan.

Looshi Mouna Helsingissä alkoi toimintansa sunnunt. t. k. 4 p:nä. Alettiin lukea toht. Steinerin julkaisemaa *Geheimwissenschaft*. Kukin jäsen otti selostaakseen siitä sivun kutakin kokousta varten. Sitäpaitsi otettiin „Hiljaisuuden ääntä“ yksi säe päivää kohti meditatiiooni-aineeksi ja opittavaksi ulkoa.

Auroora-looshi Turussa aloitti toimintansa 7 p:nä ja päätti talven aikana tutkia Bhag. Gitaa ja Teosofian Avainta. Looshiin toimesta pidetään Turussa joka sunnuntai teosofinen esitelmä, jossa myös kirjoja on myytävänä.

Teosofinen tutkimuspiiri Englannissa. Harrogatessa on järjestetty teosofinen tutkimuskausi syysk. 15 p.-jouluk. 15 p. ja kutsutaan niihin osanottajiksi kaikkia halukkaita teosofejia. Luentoja on joka päivä, huoneet maksavat täysihoitoineen 25-35 shillinkiin viikossa.

Teosofiset lomakurssit Englannissa. Ne kaksi viikkoa kestävätkin teosofiset lomakurssit, jotka pidettiin Weybournen kyläkunnassa, osottautuivat erinomaisen onnistuneiksi. Kutsumus oli lähetetty kaikkien maiden teosofisiin osastoihin ja olikin osanottajia saapunut melkoinen määrä. Mr. Irving S. Cooper kirjottaa tästä: „Monista pikku harmeista ja ikävästä ilmasta huolimatta olivat joka-aamuiset ja -iltaiset kokoukset huomattavia erinomaisen kauniista ystävyiden ja suvaitsevaisuuden hengestä. Oli todella merkillistä, kuinka jäsenet niin sopusointuisesti elivät yhdessä tuntematta ehdottomaksi velvollisuudekseen löytää kaikkia heikkouksia lähimäisensä luonteesta. Siellä oli todella mitä erilaisimpia temperamentteja! Taiteilijoita, jotka serafi-näyllä katselivat muotojen maailman symbolisia kauneuksia; tiedemiehiä, jotka ajatuksiinsa tulkitsivat molekyylien ja ionien avulla; oli sellaisia, jotka väreilivät nopeaa myötätuntoa, kun henkisen alttiiksiantautumisen tuli leimahti jonkun inspiroidun puhujan sanoissa; oli astrologiaan

taipuneita, jotka päivä päivältä tulivat vakuutetuiksi siitä, että ihmisen kohtalo todistaa mahtavien taivaankappalten äänetöntä vaikutusta. Muutamat olivat filosofisia, toiset kaipasivat nopeata toimintaa, palvelustyötä, aatteen levittämistä; muutamat rakastivat runoilijoita, muutamat käsistä lukemista, mutta kaiken tämän erilaisuuden keskellä oli kaunis yhteinen totuudenetsintä ja halu ajattelevasti kuuntelemaan toisten aatteita. Usein suoranaisesti vastakkaisia mielipiteitä ilmaistiin, tavallisesti vakaumuksen voimalla, mutta aina siivosti ja suvaitsevaisesti. Ajoittain, varsinkin kun keskustelu koski ikuisia asioita, tuntui siltä kuin eri persoonallisuudet olisivat sulautuneet yhteiseen elämään, joka pyyhkäisi yli salin ja kuiski jokaisen sydämessä.

Aineina oli „Salaisen Opin perusaatteet“, „Vihityt“, „Hiljaisuuden ääni“, „Rosenkreutsiläiset“, „Isis Unveiled“, „Ihmisrodut“, „Upanishadit“. Ei pidä kuitenkaan luulla, että jäsenet aina mietiskelivät näitä vakavia problemeja. Monta hauskaa kävelyä oli meillä pitkin kanervakankaita ja monta illanviettoa alatiliikkuvan meren rannalla, kun päivän luennot ja keskustelut olivat ohi . . . Ruokahuoneessakin vallitsi aina hyvä sopu. Vaikka pöytään tuotiin mitä merkellisimpiä, vaikeasti sulavia pähkinäkeitoksia – karma olkoon armollinen niiden keksijöille – niin koetettiin niitäkin maistella . . . Voi hyvällä syyllä ennustaa, että tällaiset kesäiset lomakurssit tulevat olemaan alituisena ja kaivattuna piirteenä teosofisessa liikkeessämme. Kerran niiden pitää erottamattomasti kuulua kunkin maan teosofiseen elämään. Syvimmat tutkijamme ja etevimmät kykymme tuntuivat silloin velvollisuudekseen saapua ja jakaa muille niitä aarteita, mitä he ovat vuoden varrella löytäneet. Voitaisiin esittää näytelmiä, keskustella työtavoista ja tuhansin tavoin panna liikkeelle voimia teosofisen työn hyväksi“.

Ilmottajien osotteet. Kasvisruokasalit, nyk. osote: P. Esplanadink. 7. Ompelijatar, neiti *Ida Roshund*, nyk. osote: Fabianink. 3.

Vuosikokouksen valokuvat. Seurasaarella otettuja, suuria, erittäin hyvin onnistuneita, valokuvia vuosikokouksen osanottajista on saatavana à Smk. 1: 75, postivapaasti lähetettyinä Teosofisesta kirjakaupasta, Helsingissä.

Lahjoja Kustannusliikkeelle: Amerikan Sointulasta tuntematon lähettäjä 5 mk.